

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: ش. حمید

25 مارچ 2013

اشعار برگزیده زنده یاد "داوود سرمد"

(بیست و یک)

ابر و کوه

شنیدم ابر تاریکی به کوهی
که: من آزاده میگردم سبکبال
ولی کوه زمینگیر و فلکسای
به گوش پاره ابر سبکسر
"منم آن کوه سرافراز مغرور
شبانگه اختر و در صبح، خورشید
اگرچه پای سنگینم ببستند
ولی از سینه آتشفشانم
ز بس از خشم میسوزد دماغم
ستونم سخت تر باشد ز پولاد
اگر گاهی ز جای خود بجنبم
جهانی میرود در کام آتش
سبک مغزانه زد طعن حقارت
توئی خوابیده در بند اسارت!
ازین توهین پوچ او برآشفت
به لفظی زبانان، این چنین گفت:
که میجوشد به قلبم چشمه نور
سلام میفرستد دایم از دور
به زنجیر سکون جادوانه
زبانه میکشد آتش، زبانه
دل هر پاره سنگم شعله خیز است
دم استیغ من چون تیغ تیز است
بلرزانم زمین و آسمان را
نسازم رام اگر آتشفشان را

توئی آن ابرِ خشکِ بی مروت که سیرت را مُعین میکند باد
به پای خویش گامی هم نرفتی چه میلاfi منم: آزاد، آزاد"